

Arrest

nr. 90 641 van 29 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 27 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Annik HAEGEMAN, die loco advocaat Alexander ALENKIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Het door verzoeker niet betwiste feitenrelaas, zoals uiteengezet in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“U, een Georgisch staatsburger van Georgische origine, bent afkomstig uit Tbilisi, Georgië. U bent sinds 1984 officieel gehuwd met N. N. met wie u één dochter heeft, A. K.. (O.V. (...)) Uw vrouw verblijft in uw land van herkomst, u en uw dochter verblijven in België.

Op 23 februari 2006 diende u een eerste asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. Volgens uw verklaringen werd u in uw land van herkomst lastig gevallen door de autoriteiten vanwege uw schoonzoon, S. G. (O.V. (...)). Uw schoonzoon vroeg op 21 december 2004 asiel aan in België, uw

dochter op 11 juli 2005. Uw schoonzoon zou problemen in zijn thuisland gekend hebben door zijn politieke activiteiten bij de arbeiderspartij. Toen hij het land verlaten had, kreeg u problemen met de autoriteiten die naar hem op zoek waren. In maart 2009 werd door het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen met betrekking tot de asielaanvragen van uw schoonzoon en dochter aangezien hun asielrelaas ongeloofwaardig bleek te zijn. Uw eerste asielaanvraag werd door de Belgische asielinstanties op 23 maart 2006 eveneens afgewezen aangezien deze aanvraag onontvankelijk bleek te zijn.

U keerde vervolgens terug naar Georgië in 2006 omwille van de problemen die uw vrouw kende in verband met uw asielproblemen. In augustus-september 2007 verscheen er, op uw vraag en van uw hand, een artikel in de krant 'Kroniek'. U bekritiseert in dit artikel het beleid van de regering Saakashvili. Op 7 november 2007 nam u deel aan de manifestatie in Tbilisi tegen de huidige regering waarna u en andere medebetrokkenen erg geslagen werden door de ordetroepen. Tijdens deze betoging werd u eveneens bedreigd door Vano Merabishvili, minister van Binnenlandse Zaken. Uw zus diende u verzorging toe voor uw verwondingen, opgelopen tijdens deze betoging. Echter, vanaf 15 of 16 november 2007 begon u dreigtelefoons te krijgen van onbekenden. In 2008 werd u lid van de arbeiderspartij waar u als gewoon partijlid deelnam aan activiteiten. Wanneer u naar het bureau van de partij ging werd u meerdere malen aangevallen door ordetroepen

Op 29 maart 2008 werd er bij u thuis ingebroken door onbekenden die uw vrouw, eveneens lid van de arbeidspartij, sloegen. Deze personen stelden dat jullie bezig waren met politieke activiteiten waarna uw huis werd vernield. Met betrekking tot dit incident verscheen er een tweede artikel in de krant Kroniek Sinds deze aanval leefde u ondergedoken op verschillende plaatsen in Georgië. Overdag verbleef u bij familie die niets te maken heeft met de partij, 's nachts verbleef u meestal in uw woningen in V. en I. of bij uw familielid D. G.

U vertrok op 14 juni 2009 's morgens met de auto vanuit G. naar S. om vervolgens in een vrachtwagen tot België te reizen. U kwam hier aan op 19 juni 2009 en vroeg asiel aan op 21 maart 2011. Sinds uw vertrek controleren de autoriteiten uw woningen om te zien of u aanwezig bent. Ook doen ze navraag bij uw bureaus.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: uw geboorte- en huwelijksakte, internationaal paspoort, rijbewijs, identiteitskaart, twee krantenartikels, overlijdensakte schoonvader, twee lidkaarten van een politieke partij van u en één van uw vrouw, een document in verband met werk en drie getuigenissen in verband met uw deelname aan de oorlog in 1992-1993."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

2.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van "de beginselen van behoorlijk bestuur, onder andere het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel".

2.3. De verwevenheid van het eerste en het tweede middel maakt een gezamenlijke beoordeling ervan wenselijk.

2.4. Wat de aangevoerde schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht betreft, zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet, merkt de Raad op dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in de beslissing gelezen kunnen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens

de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Uit het betoog van verzoeker blijkt immers dat hij de motieven van de beslissing kent, maar dat hij deze betwist. De middelen zullen dan ook onderzocht worden vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

2.4. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De materiële motiveringsplicht zal in casu worden onderzocht in het licht van de voorwaarden tot toekenning van de vluchtelingenstatus, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet. Daarbij moet in acht genomen worden wat volgt:

2.5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

26. De bestreden weigering tot toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus wordt onder meer gemotiveerd als volgt :

“U vreest dat u vernederd of gedood zal worden bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst omwille van uw problemen naar aanleiding van uw politieke activiteiten bij de arbeiderspartij. Het Commissariaat-generaal verklaart uw asielrelaas echter ongeloofwaardig omwille van de volgende redenen.

(...)

Vervolgens blijken uw handelingen met betrekking tot de afgifte van uw internationaal paspoort niet in overeenstemming met uw vrees te zijn. U verklaart dat u naar hier in het geheim gekomen bent en dat slechts enkele partijgenoten weten dat u hier in België verblijft, waarna u twee namen opgeeft. (CGVS p. 28) Verder weet niemand het aangezien de nationale beweging, zijnde de Georgische overheid, lange armen heeft. (CGVS p. 29) Gezien de voorzorgen die u nam opdat uw verblijfplaats geheim zou blijven, is bijgevolg de wijze van verkrijging van uw internationaal paspoort onaanvaardbaar voor het Commissariaat-generaal. Zo verklaart u dat u dit document zelf in Brussel bent gaan halen bij de Georgisch ambassade, zonder enige problemen gehad te hebben. (CGVS p. 10) De datum van afgifte van dit reispaspoort luidt 23 september 2009. Geconfronteerd met deze onverenigbare handeling, gezien de vrees die u koestert voor de Georgische autoriteiten, stelt u dat u in een dergelijke staat verkeerde op dat moment zodat het u niet uitmaakte of ze u zouden aanhouden of niet. (CGVS p. 32) Het Commissariaat-generaal wijst uw verklaring geheel van de hand. Het is immers volkomen onaannemelijk en onredelijk dat een asielzoeker die dergelijke problemen kende in zijn land van herkomst, zo werd u bijvoorbeeld meerdere malen door de autoriteiten in elkaar geslagen, bedreigd en werd uw vrouw eveneens zwaar verwond door uw belagers, en die vervolgens uitermate grote risico's neemt om zijn belagers, zijnde zijn overheid, te ontvluchten en zijn verblijfplaats geheim houdt, naar de Georgische autoriteiten in zijn asielland gaat, enkel en alleen om een reisdocument te bekomen. Dit is geheel onaanvaardbaar en ondermijnt uw vrees, die u verklaarde te hebben in uw land van herkomst, op zware en gehele wijze. Uw verklaring dat het u op dat moment weinig kon schelen is

absoluut geen verschonende grond voor uw risicovol en laks gedrag, gezien de angst die u verklaart te hebben ten opzichte van uw thuisland, namelijk dat u vernederd of gedood kon worden bij een eventuele terugkeer. (CGVS p. 28) De risico's die u neemt die uw dood tot gevolg konden hebben, zijn onaanvaardbaar in het licht van uw asielproblemen, hetgeen de ernst en de geloofwaardigheid van deze problemen drastisch ondermijnt.

Bovendien stelt het Commissariaat-generaal zich ernstige vragen met betrekking tot uw vraag voor internationale bescherming. Na studie van uw dossier bleek immers dat u asiel aanvraagde bij de Belgische instanties op 21 maart 2011. Nu, tijdens uw interview op het Commissariaat-generaal, en de Dienst Vreemdelingenzaken, verklaart u reeds op 19 juni 2009 in België te zijn aangekomen. (CGVS p. 15 en DVZ-verklaring, vraag 35) Het Commissariaat-generaal stelt vast dat uw houding en handelingen wederom niet in overeenstemming zijn met uw verklaarde vrees. Zo is het onaannemelijk dat u vlucht uit Georgië omwille van zware problemen die u daar kent met de overheid, om vervolgens bijna twee jaar te wachten alvorens internationale bescherming aan te vragen. Het Commissariaat-generaal verwacht immers dat een asielzoeker die naar een ander land vlucht om daar bescherming te verkrijgen, zo snel mogelijk stappen onderneemt en moeite doet om dergelijke bescherming ook effectief te verkrijgen. Het feit dat u bijna twee jaar wacht alvorens uw, overigens tweede, asielaanvraag in te dienen, voldoet niet aan die verwachting. Uw lakse en ongeïnteresseerde houding met betrekking tot het verkrijgen van internationale bescherming tast de ernst en de geloofwaardigheid van uw asielincidenten verder aan op zware wijze.

Verder stelt u dat u, na uw terugkeer naar uw land van herkomst in 2006, enerzijds sinds 29 maart 2008, zijnde de aanval op uw vrouw, ondergedoken leefde terwijl u elders in het interview stelt dat dit in maart 2009 was. (CGVS p. 5, 12, 23 en 26) Er werd vervolgens geprobeerd in kaart te stellen waar u precies in de periode van maart 2009 tot aan uw vlucht in juni 2009 verbleef hetgeen bijzonder vage informatie opleverde. (CGVS p. 4 tot 8) U verklaart dat u vaak in I. en V. ondergedoken leefde tijdens de nachturen (CGVS p. 6 tot 8) in huizen die uw eigendom waren, u had ze gekocht. (CGVS p. 8) U werd van de ene plaats naar de andere gebracht 's morgens en 's avonds door partijgenoten. (CGVS p. 6) Het Commissariaat-generaal stelt zich vragen bij uw onderduikperiode. Vooreerst blijft u zeer vaag betreffende het traject dat u in die maanden afgelegd hebt en geeft u tegengestelde informatie wat uw onderduikperiode zelf betreft, maar eveneens is uw keuze van onderduikadres opmerkelijk. Zo verklaart u eerst dat de huizen in V. en I. uw eigendom zijn, u had ze gekocht. (CGVS p. 8) Geconfronteerd met het feit dat het bijzonder laks en risicovol is om u tijdens de nacht te verstoppen in een huis dat uw eigendom blijkt te zijn, stelt u uw verhaal bij en verklaart dat er geen enkele eigendom op uw naam stond, maar op de naam van uw vrouw. (CGVS p. 13) Hoe dan ook blijft het onaannemelijk dat een asielzoeker, die moet vluchten voor de autoriteiten op een adres verblijft dat op zijn naam zou staan. Deze redenering kan eveneens doorgetrokken worden in het geval dat dergelijke eigendommen op naam van uw vrouw gestaan zouden hebben, aangezien u verklaarde wettelijk gehuwd te zijn waardoor het zeer makkelijk voor de autoriteiten is om het adres van eigendommen op naam van uw vrouw, na te trekken. Uw risicovolle en ondoordachte handelingen ondermijnen uw geloofwaardigheid verder, gezien de ernst van uw problemen en de nefaste gevolgen voor uw leven bij uw eventuele ontdekking door uw belagers.

Daarenboven kunnen de documenten die u voorlegt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen. Uw geboorteakte, huwelijksakte, identiteitskaart, rijbewijs en internationaal paspoort bewijzen op voldoende wijze uw identiteit hetgeen niet betwist wordt door het Commissariaat-generaal. De andere documenten, namelijk uw twee partijkaarten en één van uw vrouw, een document in verband met uw werk, twee krantenartikels en de overlijdensakte van uw schoonvader zijn niet van die aard dat zij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas kunnen herstellen. Uw twee partijkaarten en de partijkaart van uw vrouw stellen enkel vast dat jullie lid zijn van de arbeidspartij. De overlijdensakte van uw schoonvader toont enkel aan dat hij overleden is in 2006. Het document in verband met uw werk stelt enkel vast dat u manager en eigenaar was van uw bedrijf, en wat uw maandelijks inkomen is. De drie documenten in verband met uw militair verleden stellen verder enkel uw deelname in de oorlog van 28 augustus 1992 tot eind januari 1993 vast. Tot slot kunnen de twee artikelen voorgaande appreciatie eveneens niet wijzigen. Het eerste artikel in Kroniek, dd. 27 augustus 2007 tot 2 september 2007, geeft u uw kritiek weer op het Saakashvili-regime weer. Nergens in dit artikel vermeldt u uw persoonlijke problemen die u in die tijd reeds ondervond naar aanleiding van uw politieke activiteiten, hetgeen op zijn minst opvallend is te noemen. (CGVS p. 11) Het tweede artikel in Kroniek, dd. 7 tot 13 april 2008 betreft de aanval op uw vrouw op 29 maart 2008. Dit artikel vermeldt dat er getuigen waren van dit incident maar u herinnert zich de namen niet, u heeft er niet achter gevraagd. (CGVS p. 12) Noch de redacteur van Kroniek, noch de auteur van het tweede artikel kan u bij naam vernoemen. (CGVS p. 12 en 13)

Documenten hebben bovendien enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag herstellen. Gezien de onaannemelijkheid van uw houding en handelingen met betrekking tot uw asielproblemen kunnen de documenten die u voorlegt de ongeloofwaardigheid waarmee uw asielaanvraag behept is, niet verschoonen.

Bijgevolg kan er op basis van de voornoemde redenen geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten waarop u uw asielaanvraag baseert. Er dient dus besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.7. Verzoeker betoogt onder meer wat volgt:

"(...)

b.2.

Daarnaast vindt de verwerende partij het ook merkwaardig dat verzoeker op de Georgische ambassade in Brussel de afgifte heeft bekomen van een internationaal paspoort. Dergelijk handeling is voor verwerende partij onverenigbaar met een beweerde vrees voor vervolging door de eigen Georgische autoriteiten. Verzoeker betwist dit. Eerst en vooral werden tgv. de inbraak op 29 maart 2008 vrijwel alle officiële documenten gestolen uit de woning. Anderzijds is het zo dat op datum van aflevering van het internationale paspoort (23 september 2009) verzoeker geen asielaanvraag in België had ingediend en dus ook geen internationale bescherming had ingeroepen, hetgeen door zijn nationale overheid ongetwijfeld als een staatsvijandige daad zou kunnen worden begrepen. Op het ogenblik dat verzoeker naar de Georgische ambassade ging, was er in België nog geen asiel aangevraagd.

In juni 2009 is verzoeker inderdaad naar België gekomen zonder visum en zonder een internationaal paspoort. Hij was op dat ogenblik zwaar getraumatiseerd door hetgeen hij in eigen land heeft meegemaakt en leed aan posttraumatisch stressyndroom hetgeen gepaard ging met hoofdpijnen, depressies en angstaanvallen. Deze gezondheidsproblemen / psychische problemen werden destijds bevestigd door verschillende doktersattesten. Verzoeker heeft trouwens in juli 2009 een aanvraag tot regularisatie ingediend cfr. art. 9ter.

b.3.

Verwerende partij verwijt verzoeker vervolgens een lakse en ongeïnteresseerde houding door bijna twee jaar te wachten alvorens een asielaanvraag in te dienen bij de Belgische instanties.

Verzoeker heeft inderdaad en ook tgv. zijn eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken er geen geheim van gemaakt dat hij reeds op 19 juni 2009 terug in België is aangekomen. Zoals gezegd was verzoeker op dat ogenblik zwaar getraumatiseerd door hetgeen hij in eigen land had meegemaakt. Verzoeker was er psychisch / op vlak van zijn geestelijke gezondheid vrij ernstig aan toe hetgeen ook objectief bevestigd is geworden door verschillende medische attesten. Mogelijks gelet op zijn eerdere en negatieve ervaring mbt. zijn eerste asielaanvraag heeft hij dan gedacht er baat bij te hebben eerst een andere piste te bewandelen (aanvraag regularisatie cfr. art. 9ter).

Verzoeker had inderdaad beter onmiddellijk internationale bescherming ingeroepen en een tweede asielaanvraag ingediend veeleer dan bijna 1 jaar en 9 maanden te wachten vooraleer zulks te doen. Verzoeker heeft eerst een aantal objectieve gegevens & bewijsstukken verzameld die zijn asielverhaal kunnen staven. Verzoeker verwijst in dat verband naar de beide artikels die verschenen zijn in het weekblad "Kronica". Aan de echtheid van deze artikels kan/mag niet getwijfeld worden. Het is een neef van verzoekers echtgenote die naar het archief is gegaan van het betreffende tijdschrift en de archiefstempel staat duidelijk op de betreffende documenten.

Er kan voorts geen enkele betwisting over bestaan dat verzoeker een zeer gedetailleerd, coherent en doorlieft vluchtverhaal heeft gebracht tgv. zijn interview op het CGVS, waarbij verzoeker echter constant werd onderbroken in zijn relaas door de dossierbehandelaar.

b.4.

Ven/verende partij heeft geen enkele tegenstrijdigheid kunnen ontwaren in het uitgebreide asielrelaas waarin nochtans verschillende feiten en gebeurtenissen werden uiteengezet. Zo vertelt verzoeker over de vreedzame manifestatie van 7 november 2007 op het Vredesplein in het centrum van Tbilisi, waarbij hij bijna werd doodgeslagen door gemaskerde mannen. De autoriteiten hebben de manifestanten uit elkaar gedreven door gebruik te maken van gifgas. Verzoeker geeft een beschrijving van zijn verwondingen (diverse blauwe plekken, hersenschudding, kon niet meer op zijn benen staan en kon zijn armen en benen niet meer bewegen) en dat hij bewust niet naar het ziekenhuis werd gebracht. Verzoeker heeft zijn kwetsuren laten verzorgen door zijn zuster die arts is en die volgens eigen zeggen zijn leven heeft gered. Voorts vertelt verzoeker dat hij nadien twee à drie keer per week dreigtelefoons ontving alhoewel hij regelmatig van gsm-nummer veranderde.

De datum sedert dewelke verzoeker 'zgn. ondergedoken' leefde was 29 maart 2008. Vanaf dat ogenblik ging verzoeker op verschillende adressen overnachten. Het is inderdaad onmogelijk voor verzoeker om een chronologisch en waarheidsgetrouw overzicht te geven op welk adres verzoeker wanneer verbleven heeft/ de nacht heeft doorgebracht. Verzoeker heeft tgv. het interview aangegeven dat hij voortdurend van adres veranderde. Verzoeker en/of zijn directe familie bezitten verschillende onroerende goederen in Georgië. Verschillende van deze eigendommen werden aangekocht door verzoeker (met zijn fondsen) doch werden beschreven op naam van zijn dochter, zijn echtgenote of nog op naam van een vennootschap of een neef (naast familielid). Zo is bijvoorbeeld de woning in Vake aangekocht op naam van verzoekers dochter A.. Het appartement in C. is eigendom van verzoeker, diens echtgenote en hun dochter A. (die in België woont) en wordt verhuurd. Als verzoeker niet in de woning in V. of I. verbleef dan verbleef hij bij een familielid D. G. Alleszins toont dit aan dat verzoeker hoegenaamd geen financiële zorgen had in Georgië. Zo was verzoeker eigenaar / manager van een metaalverwerkend bedrijf dat mangaan vervaardigde. In 2009 heeft verzoeker het bedrijf overgelaten/verkocht aan een kennis.

Hoedanook verzoeker is zijn van oordeel dat indien er al tegenstrijdigheden zouden zitten in de diverse verklaringen onderling, dat deze divergenties slechts 'mineur' zijn en geen essentiële elementen van het vluchtrelaas betreffen.

b.5.

De krantenartikels bevestigen op objectieve wijze de problemen met de eigen autoriteiten. Alwaar het eerste artikel door verzoeker zelf geschreven werd en niet verteld over de problemen die verzoeker persoonlijk heeft ervaren, gaat het tweede artikel wel specifiek over de inbraak en het geweld van 29 maart 2008. Dit artikel werd niet op vraag of initiatief van verzoeker gepubliceerd. Het feit kreeg zoveel ruchtbaarheid doordat er tal van getuigen waren. Verzoeker zelf is die avond gevlucht naar de woning van een vriend. Verzoeker heeft tgv. het interview een gedetailleerd relaas verteld zoals zijn echtgenote het ervaren heeft. De inval gebeurde door gemaskerde mannen in uniform van de speciale interventie-eenheid van de politie. Geld, noch waardevolle voorwerpen werden meegenomen, wel officiële documenten , krantenartikels en documenten van de labouristische partij. De gemaskerde uiten het verwijt dat zij (verzoeker en diens echtgenote) de oppositie stimuleerden. Verzoekers echtgenote werd erg zwaar toegetakeld, zij had verschillende breuken en de burens hebben een arts laten komen. Verzoekers echtgenote moest naar het ziekenhuis worden overgebracht alwaar zij ged. 14 dagen werd opgenomen; Verzoeker zelf durfde haar niet gaan bezoeken in het ziekenhuis. Ongeveer drie weken na de agressie / inbraak heeft verzoeker zijn echtgenote thuis teruggezien. Nadat het bewuste krantenartikel werd gepubliceerd, werd de druk nog opgevoerd en werd de agressie alleen maar groter. Sindsdien kende verzoeker geen rust meer. Haast iedere dag werd hij lastiggevallen en ontving hij bedreigingen. Soms werd hij ook fysiek aangevallen wanneer hij het bureau van de partij wilde binnengegaan. Doorgaans betroffen het lichtere verwondingen, maar een aantal keren werd hij zwaarder toegetakeld met een matras. Verzoeker kreeg slagen op zijn tenen, benen en hoofd, zodanig dat hij moeite had om nog op eigen benen te kunnen staan. De laatste feiten dateren van de maand maart 2009, waarna verzoeker naar een vriend in G. is gevlucht.

Verzoeker heeft in eigen land vaak klacht ingediend, maar hierop kwam geen enkele reactie. Verzoeker heeft uiteindelijk Cesar Subar ingeschakeld, m.n. de voormalige ombudsman om iets te doen aan de agressie. Na enkele keren telefonisch te hebben aangedrongen op nieuws, is verzoeker uiteindelijk te weten gekomen dat de ombudsman behoorde tot de nationale beweging van de president (één van hen was) en dat alle klachten die door hem of de partij werden ingediend zonder gevolg werden gelaten door de ombudsman. Het feit dat verzoeker vruchteloos in eigen land bescherming heeft proberen te krijgen, wordt nergens in de bestreden beslissing betwist !

Verzoeker is tenslotte van oordeel dat verwerende partij manifest de bewijswaarde van de bijgebrachte stukken miskent door te stellen dat het tweede artikel dat verscheen in het tijdschrift 'Kronica' nergens verzoekers naam zou vermelden ! Het artikel beschrijft nochtans duidelijk de aanval op zijn echtgenote en dat er diverse getuigen waren van deze agressie / inval. Bovendien werd er in het artikel een foto van

verzoeker gepubliceerd . Er kan dan ook niet de minste twijfel bestaan omtrent deze daad van willekeurige agressie vanwege de overheid.

Verweerster tracht dan dit stuk te minimaliseren als een document dat enkel maar zgn. ondersteunende waarde zou hebben. Verzoeker blijft erbij dat hij een zeer gedetailleerd, plausibel en geloofwaardig relaas heeft verteld dat verder bewezen/ aangetoond wordt door het bewuste krantenartikel.

Verzoeker is dan ook van oordeel dat de motivering in de bestreden beslissing de werkelijkheid schendt. Verzoeker heeft in het kader van zijn asielaanvraag wel degelijk voldoende aangetoond waarom hij zijn geboorteland is moeten ontvluchten. Verzoeker bewijst trouwens aan de hand van de neergelegde documenten voldoende naar recht zijn identiteit (waar verweerster ook niet aan twijfelt).

Dat de motiveringsplicht van de bestreden beslissing alzo wordt geschonden, alwaar voorgehouden wordt dat verzoeker :

“niet aannemelijk maakt dat er in zijnen hoofde een gegronde vrees voor vervolging bestaat zoals bepaald in de Conventie van Genève of dat hij bij een eventuele terugkeer naar zijn land van oorsprong een reëel risico loopt op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming....”

c.) Schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel

Overwegende dat verzoeker sedert begin juni 2009 onafgebroken in België wonen/verblijven. In juli 2009 werd er een aanvraag tot regularisatie ingediend op basis van medische redenen cfr. art. 9 ter. Dat verzoeker lovenswaardige pogingen heeft ondernomen om zich volledig te integreren in Ons land en dat hij zijn verblijf in België wil regulariseren. Verzoeker heeft een behoorlijke notie van het Nederlands en werkt als vrachtwagenchauffeur voor de firma Bvba Belgomove sinds 22/12/2011.

Verzoeker is van oordeel dat verweerster in de bestreden beslissing dd. 27 juni '12 geen behoorlijk onderzoek heeft gedaan nav het verhoor van verzoeker en meer concreet aangaande de hierin aangehaalde redenen voor zijn vlucht uit Georgië.

De verwerende partij (m.n. het CGVS) heeft nochtans (net als ieder ander overheidsorgaan) de essentiële verplichting om haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Gelet op het voorgaande is verweerster als overheidsinstantie niet erg zorgvuldig te werk gegaan door de beslissing in het asiëldossier van verzoeker haast uitsluitend te baseren op een algemene houding in hoofde van verzoeker na aankomst in België, waarvoor verzoeker een logische en redelijke verklaring heeft gegeven.

Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen mogen beschouwd worden zonder dat er bij de betrokkene (verzoeker) zelf direct en persoonlijk inlichtingen zijn ingewonnen of hem/haar in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die een correcte weergave/voorstelling zijn van de feiten of van zijn toestand (Raad van State, Thijs, nr. 24.651, 18 september 1984, R.W., 1984-85, 946)

In casu is het duidelijk dat verweerster in haar bestreden beslissing zich niet gebaseerd heeft op de informatie / het vluchtverhaal zoals dat door verzoekers zelf tgv. hun verhoor werd uiteengezet. Naar verzoekers oordeel heeft de verwerende partij hiermee een grove beoordelingsfout gemaakt en heeft zij flagrant het redelijkheidsbeginsel miskend. Bijgevolg is de voorwaarde van een wettige uitoefening van de beleidsvrijheid door het ministerie in casu niet vervuld.

Gelet op de door verzoekers hierboven ontwikkelde argumenten, is hij van oordeel dat de verwerende partij in redelijkheid niet kon komen tot de door haar genomen beslissing. De in de bestreden beslissing aangehaalde motivering is onvoldoende motivatie voor de door verweerster genomen beslissing. Verzoeker heeft een zeer gedetailleerd en coherent verhaal gebracht omtrent de precieze omstandigheden van de agressie en de problemen met de overheid. Van sommige elementen bestaat er zelfs een objectief bewijs.

Overwegende dat de kwetsieve beslissing van de verwerende partij dan ook omwille van die redenen dient hervormd te worden.”

2.8. In eerste instantie stelt de Raad vast dat verzoeker bij de bespreking van de middelen verschillende keren zijn asielrelaas herhaalt. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen.

2.9. Verzoeker voert aan dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden doordat de beslissing haast uitsluitend is gebaseerd op een algemene houding in zijnen hoofde na zijn aankomst in België. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op zijn beslissingen zorgvuldig

voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding (vaste rechtspraak RvS, zie onder meer: RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De verzoeker kreeg de kans om in zijn vragenlijst bij de dienst Vreemdelingenzaken alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Uit het administratief dossier blijkt verder dat de verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker toont overigens niet aan dat de onderbrekingen tijdens het gehoor waarvan hij gewag maakt onderbrekingen hem ervan weerhouden hebben om zijn asielmotieven uiteen te zetten. Bovendien werden blijkens het gehoorverslag geen opmerkingen in die zin gemaakt door verzoeker of zijn advocaat aan het einde van het interview. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag op een individuele wijze beoordeeld en heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van de verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de bestreden beslissing enkel zou zijn gestoeld op verzoekers houding na zijn aankomst in België kan niet worden bijgetreden, gezien de bevindingen inzake verzoekers onderduikperiode. Bovendien is de Raad van oordeel dat de houding van verzoeker sedert zijn aankomst in het land inderdaad kan worden betrokken bij de beoordeling van de ernst van de vrees, zoals hierna zal blijken. Dat de commissaris-generaal onzorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden volgehouden.

2.10. Waar verzoeker stelt dat de commissaris-generaal geen enkele tegenstrijdigheid heeft kunnen ontwaren in het uitgebreide asielrelaas, merkt de Raad op dat er minstens twee tegenstrijdigheden werden vastgesteld, met name met betrekking tot het tijdstip waarop verzoeker is ondergedoken en met betrekking tot de eigendom van de huizen waarin verzoeker toen verbleef. Verzoeker gaat trouwens verder op beide tegenstrijdigheden in, zodat hij aantoonde zich bewust te zijn van dat ze er zijn.

2.11. Verzoeker stelt dat hij vanaf 29 maart 2008 ondergedoken leefde, waarmee hij zich er toe beperkt één versie van zijn verklaringen te bevestigen, zonder evenwel een verklaring te geven voor de tegenstrijdigheid over dit punt. Hij betoogt verder dat het inderdaad onmogelijk is om een chronologisch en waarheidsgetrouw overzicht te geven aangaande zijn adressen omdat hij voortdurend van adres veranderde. Met betrekking tot de huizen waarin hij zou hebben verbleven stelt hij dat deze aangekocht werden met zijn fondsen maar op naam van zijn echtgenote, dochter, vennootschap of neef staan. De Raad meent dat die verklaring de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas niet herstelt. Indien verzoeker werkelijk vervolging door de autoriteiten vreesde, is het niet aannemelijk dat hij in huizen verblijft die op naam van zijn familieleden of vennootschap staan, en waarvan de adressen gemakkelijk door de autoriteiten kunnen achterhaald worden. Deze tegenstrijdigheden zijn niet mineur, zoals verzoeker stelt, maar hebben betrekking op de kernelementen van verzoekers asiel- en vluchtelaa, en ondermijnen, samen met de vaagheden en elementen die het risicovolle gedrag van verzoeker tijdens zijn vlucht aantonen, de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas, zoals hierna verder zal blijken.

2.12. Voorts oordeelde de commissaris-generaal dat verzoekers handelingen met betrekking tot de afgifte van zijn internationaal paspoort zijn niet in overeenstemming zijn met zijn vrees, aangezien hij het zelf in Brussel is gaan halen bij de Georgische ambassade, zonder daarbij enige problemen gehad te hebben, terwijl hij eerder verklaarde dat hij in het geheim naar België gekomen is en slechts twee partijgenoten het weten, aangezien "de nationale beweging" lange armen heeft. De risico's die verzoeker genomen heeft, zijn onaanvaardbaar in het licht van zijn asielproblemen, hetgeen de ernst en de geloofwaardigheid van die problemen drastisch ondermijnt. Verzoeker brengt hiertegen in dat bij de inbraak alle officiële documenten gestolen werden uit zijn woning. Dit verklaart echter niet dat verzoeker het risico zou nemen om zich te wenden tot die autoriteiten die de oorzaak zijn van zijn problemen en die hij zo vreest. Met voornoemde uitleg herstelt verzoeker dus allesbehalve de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Ook door te stellen dat hij op het moment van zijn bezoek aan de ambassade nog geen asiel had aangevraagd, herstelt hij die geloofwaardigheid niet. Verzoekers vrees spruit immers niet voort uit het indienen van een asielaanvraag op zich, maar uit de vervolging door de autoriteiten van zijn land van herkomst omwille van zijn lidmaatschap van de arbeiderspartij en omwille van de krantenartikels die hij geschreven heeft. Daarbij komt nog dat verzoeker twee jaar heeft gewacht, sedert zijn aankomst in België op 19 juni 2009, alvorens een asielaanvraag in te dienen. Verzoeker geeft thans toe dat hij beter onmiddellijk internationale bescherming had ingeroepen, en verwijst naar het feit dat hij getraumatiseerd was en eerst een regularisatieaanvraag ingediend heeft, gezien zijn eerder negatieve ervaringen met de asielprocedure. Samen met de verwerende partij is de Raad van oordeel dat van een asielzoeker die naar een ander land vlucht om daar bescherming te verkrijgen, mag verwacht worden dat die zo snel mogelijk stappen onderneemt en moeite doet om dergelijke bescherming ook effectief te verkrijgen via

de daartoe geëigende procedure. Dat verzoeker na zijn aankomst een regularisatieaanvraag had ingediend om medische redenen is dus niet van aard om te verschonen waarom hij bijna twee jaar heeft gewacht alvorens te trachten zich te verzekeren van de bescherming door de Belgische asielinstanties. Verzoekers argument dat hij eerst heeft getracht objectieve gegevens en bewijsstukken te verzamelen doet aan het hiervoor gestelde geen afbreuk. De krantenartikels waarnaar hij verwijst om dit argument kracht bij te zetten, dateren immers van 2007 en 2008, zodat niet valt in te zien waarom verzoeker ze, na een eerdere afwijzing van zijn eerste asielaanvraag en zijn terugkeer naar zijn land van herkomst, niet heeft kunnen bemachtigen teneinde ze na zijn terugkeer naar België onmiddellijk voor te leggen aan de Belgische asielinstanties. Immers, ingevolge de eerste asielaanvraag moest verzoeker op de hoogte zijn van het belang van bewijskrachtige stukken ter ondersteuning van zijn aanvraag. Dat verzoeker slechts in 2011 krantenartikels kon bemachtigen die dateren van 2007 en 2008 is volstrekt ongeloofwaardig, temeer nu hij in zijn verzoekschrift betoogt dat het een neef van zijn vrouw is die naar het archief is gegaan van de betreffende krant, en dus niet valt in te zien waarom dat niet eerder kon gebeuren.

Nog steeds wat deze krantenartikels betreft, en verzoekers stelling dat deze op objectieve wijze zijn problemen bewijzen, is de Raad van oordeel dat een origineel krantenartikel weliswaar het bewijs is dat een artikel met een bepaalde inhoud gepubliceerd werd, maar het is geen bewijs van de werkelijkheid van de erin aangehaalde feiten. Voorts past het de beoordeling van deze artikels door de verwerende partij te herhalen. In de bestreden beslissing luidt het als volgt :

“Tot slot kunnen de twee artikelen voorgaande appreciatie eveneens niet wijzigen. Het eerste artikel in Kroniek, dd. 27 augustus 2007 tot 2 september 2007, geeft u uw kritiek weer op het Saakashvili-regime weer. Nergens in dit artikel vermeldt u uw persoonlijke problemen die u in die tijd reeds ondervond naar aanleiding van uw politieke activiteiten, hetgeen op zijn minst opvallend is te noemen. (CGVS p. 11) Het tweede artikel in Kroniek, dd. 7 tot 13 april 2008 betreft de aanval op uw vrouw op 29 maart 2008. Dit artikel vermeldt dat er getuigen waren van dit incident maar u herinnert zich de namen niet, u heeft er niet achter gevraagd. (CGVS p. 12) Noch de redacteur van Kroniek, noch de auteur van het tweede artikel kan u bij naam vernoemen. (CGVS p. 12 en 13) Documenten hebben bovendien enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas herstellen”.

Gelet op de in deze passus vermelde bevindingen van de verwerende partij, die door de Raad worden bijgetreden, moet worden geconcludeerd dat gezien de onaannemelijkheid van verzoekers houding en handelingen met betrekking tot zijn asielproblemen en de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden, verzoekers asielrelaas als ongeloofwaardig moet worden afgedaan, en dat de krantenartikelen die hij voorlegt de geloofwaardigheid ervan niet kan herstellen. Verzoekers standpunt dat de krantenartikels op objectieve wijze zijn problemen bevestigen kan dus niet worden bijgetreden, meer nog, de onwetendheden die verzoeker naar aanleiding van de neerlegging ervan etaleerde, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het relaas. Overigens moet er nog op worden gewezen dat de kritiek van verzoeker op de beoordeling van het tweede krantenartikel –met name dat de verwerende partij dienaangaande zou hebben gesteld dat dit nergens zijn naam zou vermelden– feitelijke grondslag mist.

2.13. Voor zover verzoeker nog wijst op zijn vruchteloze zoektocht naar bescherming, en dienaangaande stelt dat dat nergens in de bestreden beslissing wordt betwist, dient erop gewezen dat uit de hierboven besproken en beoordeelde motieven alleen al de verwerende partij genoegzaam kon afleiden dat het asielrelaas niet geloofwaardig is, zodat het niet moet worden getoetst aan de verschillende elementen van de vluchtelingendefinitie en de verwerende partij dienaangaande niet moest motiveren. Overigens ligt van deze klachten geen enkel bewijs voor.

2.14. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het asielrelaas niet geloofwaardig is. Verzoeker heeft geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aangebracht die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die, voor zover in dit arrest beoordeeld, de Raad bevestigt en overneemt. De andere motieven zijn overtuigend, zodat verzoeker geen belang heeft bij het desgevallend gegrond bevinden van kritiek erop. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan derhalve niet worden volgehouden, aangezien de bestreden

beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Verzoekers integratie in België, ten slotte, heeft geen relevantie voor het beoordelen van de voormelde vrees of het risico. De middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. A. DENYS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DENYS

A. WIJNANTS